

"ضعیف" انسانی هست که نمیتونه از فضایی که دوست نداره

از "جمعی" که باهاشون حال نمیکنه

از "محیطی" که دلچسبش نیست

بگذره!

نمیتونه بگذره دیگه! چون ضعیفه...

میسوزه و میسازه!

خون دل میخورده و قی میکند مدام! هم خودش کثیف میشه، هم محیط...

با سیلی صورتش رو سرخ نگه میداره، در صورتی که با سیلی سرخ نگه داشتن

کار "ضعیف ترین و ناتوان ترین" افراد هست...

هر چند که بهانه بیاره؛ آخه اونجایه خوبیی داره!

آخه یه خوبیی دارن!

"ضعیف" توجیه کردنش بر خلاف موضوعات دیگه ش، قویه لابد...

این انسان ضعیف بی خبره که؛

هر قدر آدم دیرتر از اونجاهایی که دلچسبش نیست فاصله بگیره،

دیرتر به اون محیط هایی که دلچسبش هست می رسه...

دیر که بشه، از اینجای نچسب رونده میشه، از اونجای دلچسب هم مونده!

بابا مامانا، بچه هاتون رو "ضعیف" تربیت نکنید!

تا راحت بتونن از اونچه که خوشایندشون نیست بگذرن و برن برسن به اونچه که

باهاش به وجد میان...

البته خودتون بهتر میدونید که "بچه ها" بیشتر از اونکه حرف گوش بدن، از شما

الگو میگیرن، تماشا می کنن، اثر میپذیرن...

به قول سیاوش؛ "اینجوری که کلافه ای، بدتره، خوب دلو بکن..."